

UCHWAŁA Nr 181.XXVII.2020
RADY POWIATU W SIERPCU
z dnia 27 listopada 2020 r.

w sprawie załatwienia skargi na działalność Radnych Rady Powiatu w Sierpcu

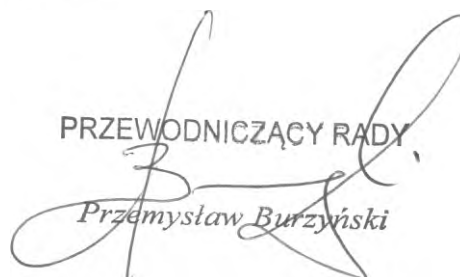
Na podstawie art.12 pkt. 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 920) , art.223 § 1, art. 227 i art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks Postępowania Administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1.1. Rada Powiatu w Sierpcu odrzuca skargę wniesioną przez A.K. (z powołaniem się na złożenie skargi w imieniu Mieszkańców Miasta i Powiatu Sierpeckiego) na niewłaściwe zachowanie radnych Rady Powiatu w Sierpcu Pana Dariusza Twardowskiego i Przewodniczącego Komisji Spraw Społecznych Pana Zbigniewa Kopczyńskiego, z uwagi na brak podstaw prawnych do rozpatrzenia przez Radę Powiatu skargi dotyczącej sposobu wykonywania mandatu radnego.

2. Uzasadnienie załatwienia skargi zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Przemysław Burzyński

Załącznik
do Uchwały Nr 181.XXVII.2020
Rady Powiatu w Sierpcu
z dnia 27 listopada 2020 r.

Uzasadnienie do
Uchwały Nr 181.XXVII.2020
Rady Powiatu w Sierpcu
z dnia 27 listopada 2020r.

w sprawie załatwienia skargi na działalność Radnych Rady Powiatu w Sierpcu

W dniu 15 października 2020 roku do Przewodniczącego Rady Powiatu w Sierpcu wpłynęła skarga Pani A.K., z powołaniem się na złożenie jej w imieniu Mieszkańców Miasta i Powiatu Sierpeckiego, na niewłaściwe zachowanie radnego Rady Powiatu w Sierpcu Pana Dariusza Twardowskiego oraz na Przewodniczącego Komisji Spraw Społecznych Rady Powiatu Pana Zbigniewa Kopczyńskiego, podczas obrad Komisji Spraw Społecznych Rady Powiatu w dniu 30.09.2020 roku. Będące przedmiotem skargi zachowanie radnego Dariusza Twardowskiego miało polegać, według treści skargi, na czynieniu opisanych w skardze gestów pod adresem Dyrektora SPZZOZ w Sierpcu oraz „poprzez szydzenie i wyśmiewanie prosto w twarz”.

Zgodnie z art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 256 z późniejszymi zmianami - zwanego dalej k.p.a.) przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Z treści tego przepisu wynika, że zakres przedmiotowy skargi jest bardzo szeroki, na co wskazuje zwrot „w szczególności”. Wyliczenie przedmiotów skargi jest więc jedynie przykładowe. „Przepis art. 227 k.p.a. zawiera przykładowe wyliczenie okoliczności, które mogą być przedmiotem skargi. Uregulowanie to należy rozpatrywać w kontekście art. 221 § 1 i 2 k.p.a., który określa krąg ich adresatów. Przedmiotem skargi może być zatem każda negatywna ocena działalności podmiotu powołanego do wykonywania zadań państwa lub innego podmiotu, np. organizacji społecznej, któremu zlecono zadania z zakresu administracji publicznej, oraz ich pracowników i funkcjonariuszy” (postanowienie NSA z 4.04.2012r., I OSK 717/12). Określony przepisami kodeksu postępowania administracyjnego tryb rozpatrywania skarg stanowi realizację wynikającego z art. 63 Konstytucji RP konstytucyjnego prawa do składania przez każdego petycji, wniosków i skarg w interesie publicznym, własnym lub innej osoby za jej zgodą do organów władzy publicznej oraz do organizacji i instytucji społecznych w związku z wykonywanymi przez nie zadaniami zleconymi z zakresu administracji publicznej. Tryb rozpatrywania petycji, wniosków i skarg określa ustawa.

Pomimo tak szerokiego uregulowania przedmiotu skargi, w orzecznictwie sądów administracyjnych i doktrynie utrwalone jest stanowisko, że przedmiotem skargi nie

może być sposób wykonywania mandatu przez radnego. „W orzecznictwie i w doktrynie jest powszechnie przyjęty pogląd, że mandat radnego jest mandatem wolnym. Oznacza to w szczególności, że radny reprezentuje całą wspólnotę samorządową, tzn. wszystkich mieszkańców gminy, a nie tylko swój komitet bądź swoich wyborców. Mieszkańcy nie mogą zmusić radnego do ściśle wyznaczonych działań (por. Tomasz Mordel: "Poradnik dla radnych. Uprawnienia i obowiązki radnego", Warszawa 2002, s. 2). Za wyniki zgodnych z prawem działań wynikających z wykonywania mandatu radny ponosi przed wyborcami jedynie odpowiedzialność polityczną, która jest weryfikowana podczas wyborów do rady następnej kadencji. Mieszkańcy nie mają bowiem możliwości odwołania poszczególnych radnych przed upływem kadencji. Skoro wyborcy nie mogą ograniczać swobody radnego w wykonywaniu jego mandatu to tym bardziej rada gminy nie może dodatkowo krępować radnego. W szczególności nie wolno radzie stosować wobec radnego żadnych środków dyscyplinujących. Żaden przepis prawa nie upoważnia rady do stosowania takich środków w stosunku do radnego. Jedynym środkiem, mogącym wpływać na swobodę wykonywania mandatu przez radnego są potrącenia z diet i zwrotu kosztów podróży na zasadach ustalonych przez radę gminy.” (Wyrok WSA w Łodzi z 19.09.2014 r., III SA/Łd 676/14, z powołaniem się na wyroki: NSA z 14 listopada 2003r. w spr. II SA 2197/03, z 17 listopada 1995r. w spr. SA/Wr 2515/95 i z 6 listopada 2002 r. w spr. II SA 1968-1974/02, WSA w Krakowie w wyroku z 24 października 2007r. w spr. III SA/Kr 625/07 i WSA w Kielcach w wyroku z 22 sierpnia 2013r. w spr. II SA/Ke 449/13). „Regulacja zobowiązująca radnych do czynnego udziału w pracach rady i w innych strukturach powiatu nie jest jednak poparta żadnymi sankcjami w przypadku niewywiązywania się radnego z przyjętych obowiązków. W szczególności nie istnieje możliwość odwołania radnego czy pozbawienia go z tego tytułu mandatu w czasie trwania kadencji rady, nawet w przypadku złożenia takiego wniosku przez określoną, reprezentatywną grupę wyborców. Brak jest także przepisów uzasadniających stosowanie przez radę powiatu wobec poszczególnych radnych środków dyscyplinarnych w razie niewykonania przez nich obowiązku uczestniczenia w pracach rady, a także zawiadamianie mieszkańców powiatu o zastosowaniu takich środków wobec radnego. Rada powiatu nie może także powołać jakiejkolwiek jednostki organizacyjnej do orzekania o odpowiedzialności radnych za naruszenie ich obowiązków, w tym w szczególności sądów koleżeńskich lub sądów honorowych. Radny ponosi więc wyłącznie odpowiedzialność polityczną, wyegzekwowanie której nastąpić może jedynie podczas następnych wyborów.” (C. Martysz [w:] *Ustawa o samorządzie powiatowym. Komentarz*, red. B. Dolnicki, Warszawa 2020, art. 21, z powołaniem się na orzeczenia sądów: NSA z 17.11.1995r. SA/Wr 2515/95; NSA z 15.11.2001r. II SA/Wr 171/01).

Z powyższych względów jest brak podstaw prawnych do oceny przez Radę Powiatu sposobu wykonywania mandatu radnego przez radnego Pana Dariusza Tomaszewskiego i Przewodniczącego Komisji Spraw Społecznych Rady Powiatu Pana Zbigniewa Kopczyńskiego podczas obrad Komisji Spraw Społecznych Rady Powiatu w dniu 30.09.2020 roku, w trybie rozpatrzenia skargi złożonej na podstawie art. 227 k.p.a.

Jeśli organem, do którego została skierowana skarga jest rada gminy to organ ten rozpoznaje skargę uchwałą (wyrok WSA w Gdańsku z 27.02.2019r. II SA/Gd 825/18).

Zgodnie z utrwalonym w doktrynie prawa administracyjnego i orzecznictwie sądów stanowiskiem „odmowne załatwienie oznacza zarówno zwrot skargi, gdy została ona wniesiona do organu niewłaściwego, a organu właściwego nie można ustalić na podstawie treści skargi, jej **odrzućenie, gdy brak przesłanek wszczęcia postępowania w sprawie**, np.: treść skargi wykracza poza jej zakres, skarżący nie ma zdolności do jej wniesienia, skarga nie stanowi wyrazu określonego interesu, w tej samej sprawie toczy się postępowanie przed innym organem, jak i oddalenie skargi z powodu jej bezzasadności, a także pozostawienie jej bez rozpoznania gdy nie czyni zadość wymogom formalnym.” (M. Jaśkowska [w:] M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, M. Jaśkowska, *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, LEX/el. 2020, art. 238, z powołaniem się na wyrok WSA w Szczecinie z 20.03.2013r. II SA/Sz 1313/12).

PRZEWODNICZĄCY RADY

Przemysław Burzyński